

mahhatistase, ehk eui halged weiksed m'aal-
se, ehk tappetaakse, ja vende lihhast suakse.
Surmud többise loma nahhaga viakse többi
teise kohta, ja lähhäb laiemaks, ja innimes-
sed, kes többist lihha sõvad, lähwad hai-
geks, ja sawad mitto kord hirmsa surma. —

2.

Soolast.

Sool on väggala tarvilinne asst, ja ilma
selleta ei sa ükski korda. Keigemüamiste
lähhäb temuna melle tarvis, kes kangeste
tööd tevad, ja iggaüls teab, et ilma solata
lihha. ehk kalla, ehk mu toit, ussinaste hul-
ka lähhäb. Sola prugib ka meie tallorah-
was ommas maias rohlest, ja pudub tem-
ma, siis on kitsas kā. Töteggia südda läh-
häb vesisiseks, kui solast ei sa sūa; sool siin-
mitab terroist ja puhhostab innimesse ihho.
Veitsid ja lambaid hofab sool mitme sugus-
se haigusse eest, ja parrandab wühhest tas-

ted

ped tōrved. Gullatamisse, sepi teetmisse,
parkimisse ja mitme mu tō jures on tedda
vägga tarvis. Kaerud sawad temma läh-
bi puhhostud, ja foolwessi kustutab keige
parreminne tullokest, mis lahti sanud. Se
pärast on ka sola valjo ma-ilmas leida, ja
tanno olgoLojal, kes sedda ni targaste seadnud!

Hippigem siis ka moistma, kust sola woe-
taakse, ja kuida tedda walmistakse. Temma
on kolmesuggune: merres on tedda keikis pa-
sus; menne járite ja hallika sees on tedda
ka rohlestest leida, ja siis on ka monned sured
mäed, kust sedda wälja kaevatakse. Teine
on nüüd hallika sool, teine merre sool
ja teine iälle mis nimmetakse kirovi-selaks.
Hallika sool arwatakse roa walmistamisse
tarvis keigeparrem ollewad. Mitme made
sees, jasse diranis Galia maal, leita se nisug u-
sed hallika soned, kus fullatud sool sees on,
mis need soned, ma poues, kirovi sola mag-
gedest iäbbi mitines, enneje kasa twotnud.